DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)
den 3 maj 2001 *

I mål C-28/99,

angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Rechtbank van eerste aanleg te Gent (Belgien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga brottmålet mot

Jean Verdonck,

Ronald Everaert

och

Édith De Baedts,

angående tolkningen av artikel 6 i rådets direktiv 89/592/EEG av den 13 november 1989 om samordning av föreskrifter om insiderhandel (EGT L 334, s. 30; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 10),

* Rättegångsspråk: nederländska.

meddelar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna V. Skouris, J.-P. Puissochet (referent), R. Schintgen och F. Macken,

generaladvokat: P. Léger,
justitiesekreterare: avdelningsdirektören H. A. Rühl,

med beaktande av de skriftliga yttranden som har inkommit från:

— J. Verdonck, R. Everaert och É. De Baedts, genom advokaterna K. Geens, H. Gilliams, J.-M. Nelissen Grade och R. Verstringhe,

— Belgiens regering, genom A. Snoecx, i egenskap av ombud,

— Nederländernas regering, genom M.A. Fierstra, i egenskap av ombud,

— Portugals regering, genom J.A. Texeira Santos do Rio och L. Fernandes, båda i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom C. Tufvesson och T. van Rijn, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att muntliga yttranden har avgivits vid förhandlingen den 13 juli 2000 av: J. Verdonck och R. Everaert, É. De Baedts, Belgiens regering och kommissionen,

och efter att den 12 oktober 2000 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Rechtbank van eerste aanleg te Gent har genom beslut av den 27 januari 1999, som inkom till domstolens kansli den 5 februari 1999, i enlighet med artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG) ställt tre frågor om tolkningen av artikel 6 i rådets direktiv 89/592/EEG av den 13 november 1989 om samordning av föreskrifter om insiderhandel (EGT L 334, s. 30; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 10).

2 Frågorna har uppkommit i brottmål mot J. Verdonck, R. Everaert och É. De Baedts (nedan kallade Verdonck m.fl.), vilka har åtalats med stöd av artiklarna 181, 182, 183 och 189 i lagen av den 4 december 1990 om finanstransaktioner och finansmarknader (*Moniteur belge* av den 22 december 1990, s. 23800, nedan kallad 1990 års lag). I dessa artiklar föreskrivs regler om och påföljder för insiderbrott.

Den gemenskapsrättsliga lagstiftningen

3 I artikel 1 i direktiv 89/592 föreskrivs följande:

"I detta direktiv avses med

1) *insiderinformation*: icke offentliggjord information av specifik natur, som hänför sig till en eller flera emittenter av överlåtbara värdepapper eller till ett eller flera överlåtbara värdepapper och som, om den offentliggjordes, skulle kunna förväntas ha en väsentlig inverkan på priset för det eller de ifrågavarande överlåtbara värdepapperen,

..."

4 I artikel 2 i direktiv 89/592 föreskrivs följande:

"1. Varje medlemsstat skall förbjuda var och en som

— genom sin ställning i emittentens administrations-, lednings- eller kontrollorgan,

— genom sitt innehav av kapital i emittenten,

eller

— genom att han i sin anställning, i sin verksamhet eller under sina åligganden har tillgång till sådan information,

förfogar över insiderinformation att, med full insikt i förhållandena, dra nytta av denna information vid direkt eller indirekt förvärv eller avyttring för egen eller tredje mans räkning av överlåtbara värdepapper, utgivna av den eller de emittenter som informationen gäller.

2. I fall den som avses i punkt 1 är ett bolag eller annan juridisk person, skall det i samma punkt föreskrivna förbudet gälla för de fysiska personer som deltar i ett beslut att genomföra transaktionen för den berörda juridiska personens räkning.

..."

5 I artikel 6 i direktiv 89/592 föreskrivs följande:

"Varje medlemsstat får införa strängare bestämmelser än som föreskrivs i detta direktiv, eller ytterligare bestämmelser, allt förutsatt att sådana bestämmelser är allmänt tillämpliga. ..."

Den belgiska lagstiftningen

6 Direktiv 89/592 har införlivats med belgisk lagstiftning genom artiklarna 181—189 i 1990 års lag.

7 I artikel 181 i 1990 års lag definieras begreppet insiderinformation enligt följande:

"Vid tillämpning av bestämmelserna i denna avdelning skall med insiderinformation förstås icke offentliggjord information av tillräckligt specifik natur, som hänför sig till en eller flera emittenter av överlåtbara värdepapper eller andra finansiella instrument eller till ett eller flera överlåtbara värdepapper eller andra finansiella instrument och som, om den offentliggjordes, skulle kunna ha en väsentlig inverkan på priset för det eller de ifrågavarande överlåtbara värdepapperen eller andra finansiella instrumenten.

Med insiderinformation menas inte den information som holdingbolagen förfogar över genom sin del i förvaltningen av bolag i vilka de äger en andel, såvida det inte rör sig om information som skall offentliggöras enligt bestämmelser i lagar och andra författningar avseende de skyldigheter som uppkommer i samband med börsnotering av överlåtbara värdepapper."

8 I artikel 182.1 i 1990 års lag föreskrivs följande:

"Den som

1. genom sin ställning i emittentens administrations-, lednings- eller kontrollorgan,

2. genom sitt innehav av kapital i emittenten, eller

3. genom att han i sin anställning, i sin verksamhet eller under sina åligganden har tillgång till sådan information,

förfogar över information som han inser eller borde inse är insiderinformation, får inte direkt eller indirekt förvärva eller avyttra för egen eller tredje mans räkning överlåtbara värdepapper eller andra finansiella instrument som berörs av informationen."

9 Definitionen av holdingbolag finns i artikel 1 i kunglig kungörelse nr 64 av den 10 november 1967, som fastställer ställningen för holdingbolag (*Moniteur belge* av den 14 november 1967, s. 11815).

10 Enligt denna bestämmelse menas med holdingbolag följande:

"1. Belgiska företag som äger andelar i ett eller flera belgiska eller utländska dotterbolag och som därigenom enligt lag eller på grund av faktiska förhållanden har getts befogenhet att leda verksamheten i dessa bolag i det fall då

a) företagen eller dotterbolagen, eller vissa av dotterbolagen eller dotterdotterbolagen, har vänt sig till den belgiska allmänheten i samband med en emission eller placering av sina aktier eller andelar,

b) värdet av deras andelar uppgår totalt till minst 500 miljoner franc eller motsvarar minst hälften av deras eget kapital.

2. Belgiska företag, dotterbolag eller dotterdotterbolag, vilka har vänt sig till den belgiska allmänheten i samband med en emission eller placering av sina aktier eller andelar, och som är dotterbolag eller dotterdotterbolag till utländska bolag eller institutioner som direkt eller indirekt innehar andelar i belgiska bolag vars totala värde uppgår till minst 500 miljoner franc eller motsvarar minst hälften av deras eget kapital."

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

11 Vid sammanträdena den 22 augusti och den 10 oktober 1995 diskuterade styrelsen i Ter Beke NV (nedan kallat Ter Beke) möjligheterna att förvärva

Chilled Food Business, som är en del av Unilever Belgium NV (nedan kallat Unilever). Den 14 september 1995 gavs ett indikativt bud och den 19 december 1995 beslutade Ter Bekes styrelse att godkänna ett bud om att överta denna del.

12 Den 5 mars 1996 undertecknade Ter Beke och Unilever en gemensam viljeförklaring, som offentliggjordes samma dag, vari de tillkännagav sin avsikt att med ensamrätt fortsätta de påbörjade diskussionerna. Efter tillkännagivandet av viljeförklaringen steg Ter Bekes aktiekurs, från den 5 till den 18 mars 1996, från 2 800 BEF till 3 230 BEF, det vill säga en ökning med 15,3 procent.

13 Den 14 maj 1996 undertecknade Ter Beke och Unilever avtalet om förvärv av Chilled Food Business.

14 Det framgår av beslutet om hänskjutande att Verdonck m.fl. ingår i Ter Bekes styrelse och att J. Verdonck dessutom ingår i företagets ledningsgrupp. Mellan den 6 och den 8 februari 1996 lämnade Verdonck m.fl. in köporder och förvärvade därigenom aktier i Ter Beke till en kurs av 2 590 BEF.

15 Openbaar Ministerie (allmänna åklagarmyndigheten) har väckt åtal mot Verdonck m.fl. vid Rechtbank van eerste aanleg te Gent på den grunden att de, genom att köpa aktier i Ter Beke innan viljeförklaringen mellan detta bolag och Unilever hade offentliggjorts, olagligen skall ha utnyttjat insiderinformation i strid med artiklarna 181, 182, 183 och 189 i 1990 års lag.

16 Till sitt försvar har Verdonck m.fl. särskilt gjort gällande att 1990 års lag är oförenlig med direktiv 89/592. De anser nämligen att 1990 års lag strider mot artikel 6 i direktiv 89/592 genom att definitionen av insiderbrott är strängare än direktivets definition, samtidigt som det anges att sådan information som holdingbolag förfogar över inte utgör insiderinformation som kan bli föremål för insiderbrott. Enligt artikel 6 i direktiv 89/592 har medlemsstaterna rätt att införa strängare bestämmelser än vad som föreskrivs i direktivet endast för det fall sådana bestämmelser är allmänt tillämpliga.

17 Rechtbank van eerste aanleg te Gent anser att målets utgång är beroende av tolkningen av artikel 6 i direktiv 89/592 och har därför vilandeförklarat målet och ställt följande tre tolkningsfrågor till domstolen:

"1) Är det förenligt med artikel 6 i direktiv 89/592/EEG av den 13 november 1989 om samordning av föreskrifter om insiderhandel, enligt vilken 'varje medlemsstat får införa strängare bestämmelser än som föreskrivs i detta direktiv, eller ytterligare bestämmelser, allt förutsatt att sådana bestämmelser är allmänt tillämpliga', att det i en medlemsstats lagstiftning föreskrivs en strängare definition samtidigt som det medges ett särskilt undantag från denna för bolag som tillhör kategorin holdingbolag?

2) Har direktiv 89/592/EEG införlivats med belgisk rätt i överensstämmelse med artikel 6 i samma direktiv med hänsyn till att direktivet genomförts genom artikel 181 i lagen av den 4 december 1990 om finanstransaktioner och finansmarknader i den lydelse som anges nedan?

'Vid tillämpning av bestämmelserna i denna avdelning skall med insiderinformation förstås icke offentliggjord information av tillräckligt specifik

natur, som hänför sig till en eller flera emittenter av överlåtbara värdepapper eller andra finansiella instrument eller till ett eller flera överlåtbara värdepapper eller andra finansiella instrument och som, om den offentliggjordes, skulle kunna ha en väsentlig inverkan på priset för det eller de ifrågavarande överlåtbara värdepapperen eller andra finansiella instrumenten.

Med insiderinformation menas inte den information som holdingbolagen förfogar över genom sin del i förvaltningen av bolag i vilka de äger en andel, såvida det inte rör sig om information som skall offentliggöras enligt bestämmelser i lagar och andra författningar avseende de skyldigheter som uppkommer i samband med börsnotering av överlåtbara värdepapper.

Bestämmelserna i denna avdelning är tillämpliga på de värdepapper och andra finansiella instrument som avses i artikel 1.'

3) Om en medlemsstat har genomfört direktiv 89/592/EEG på det sätt som den belgiska lagstiftaren har gjort genom artikel 181 i lagen av den 4 december 1990 om finanstransaktioner och finansmarknader och om detta genomförande strider mot direktivet, medför då detta förhållande att den

strängare bestämmelsen inte skall anses ingå i den nationella lagstiftningen, eller är det tvärtom så att den utan inskränkning skall gälla även för holdingbolagen?"

De två första frågorna

18 Den hänskjutande domstolen har ställt de två första frågorna, som skall behandlas tillsammans, för att få klarhet i huruvida artikel 6 i direktiv 89/592 skall tolkas så att den inte utgör hinder för att tillämpa bestämmelser i en medlemsstats lagstiftning som är strängare än vad som föreskrivs i detta direktiv i fråga om förbud mot att utnyttja insiderinformation och som samtidigt innehåller en definition av insiderinformation, varigenom viss information som holdingbolag förfogar över undantas.

19 Verdonck m.fl., den belgiska och den portugisiska regeringen samt kommissionen är eniga om att 1990 års lag innehåller en strängare definition av vad som utgör otillåtet utnyttjande av insiderinformation än definitionen i artikel 2.1 i direktiv 89/592. Enligt definitionen i 1990 års lag krävs inte att den som har insynsställning drar nytta av den insiderinformation som han har tillgång till med full insikt i förhållandena, utan den är tillämplig även när sådan information utnyttjas oavsiktligen.

20 Det föreligger emellertid meningsskiljaktigheter beträffande huruvida 1990 års lag är förenlig med artikel 6 i direktiv 89/592. Enligt denna artikel är strängare bestämmelser än vad som föreskrivs i nämnda direktiv endast tillåtna om de är allmänt tillämpliga.

21 Verdonck m.fl. samt den portugisiska regeringen anser att 1990 års lag skall anses vara oförenlig med artikel 6 i direktiv 89/592. De anser att de bestämmelser i denna lag som är i fråga i målet vid den nationella domstolen är strängare och de har gjort gällande att dessa inte är tillämpliga på en bestämd kategori bolag och därför inte är allmänt tillämpliga i den mening som avses i artikel 6.

22 Den belgiska regeringen har hävdat att artikel 181 andra stycket i 1990 års lag i fråga om holdingbolag enbart preciserar vilken information som utgör insiderinformation bland den konfidentiella information som sådana bolag förfogar över, särskilt vad gäller deras dotterbolag. I artikel 181 i 1990 års lag anges att med insiderinformation menas sådan information som holdingbolag har tillgång till som skall offentliggöras enligt bestämmelser i nationella lagar och andra författningar avseende de skyldigheter som uppkommer i samband med börsnotering av överlåtbara värdepapper, och den belgiska regeringen anser därför att artikeln innehåller en definition som motsvarar den generella definitionen av insiderinformation i artikel 1 punkt 1 i direktiv 89/592. Den information som skall offentliggöras enligt nämnda nationella bestämmelser är just sådan information som skulle kunna förväntas ha en väsentlig inverkan på priset för de överlåtbara värdepapper som avses i artikel 1 punkt 1 i direktivet.

23 Den belgiska regeringen har i det avseendet angett att enligt artikel 4.1 första stycket i kunglig kungörelse nr 2331 av den 18 september 1990 avseende skyldigheter i samband med börsnotering av överlåtbara värdepapper på förstahandsmarknaden på en belgisk börs för överlåtbara värdepapper (*Moniteur belge* av den 22 september 1990, s. 18138), i dess lydelse vid tidpunkten för det agerande som läggs Verdonck m.fl. till last, var bolag vars värdepapper upptagits till officiell notering vid fondbörs skyldiga att "utan dröjsmål offentliggöra alla faktiska omständigheter eller beslut som de har kännedom om och som, om de offentliggjordes, skulle kunna ha väsentlig inverkan på aktiekursen". Den belgiska regeringen har uppgett att denna bestämmelse senare även har införts i kunglig kungörelse nr 1421 av den 3 juli 1996 om skyldigheter i fråga om

tillfällig information från emittenter vars finansiella instrument har noterats på förstahandsmarknaden samt på den nya marknaden på en börs för överlåtbara värdepapper (*Moniteur belge* av den 6 juli 1996, s. 18700).

24 Den belgiska regeringen har tillagt att holdingbolag uppvisar vissa särdrag som har föranlett lagstiftaren att precisera definitionen av insiderinformation vad gäller sådana bolag. Nämnda regering har dock erinrat om att dessa preciseringar endast förtydligar den generella definitionen för en särskild kategori bolag.

25 I andra hand har den belgiska regeringen gjort gällande att det, för det fall definitionen av insiderinformation vad beträffar holdingbolag skall anses skilja sig från den definition som är tillämplig på andra bolag, inte medför att bestämmelserna i artikel 182 i 1990 års lag upphör att ha allmän giltighet. Bestämmelserna i fråga åsyftar nämligen ett förbud mot utnyttjande av all insiderinformation vid transaktioner med värdepapper eller finansiella instrument.

26 I tredje hand har den belgiska regeringen gjort gällande att om artikel 181 andra stycket, jämförd med artikel 182 i 1990 års lag, skall anses innebära ett undantag från en strängare bestämmelse än vad som föreskrivs i direktiv 89/592 är ett sådant undantag motiverat. I själva direktivet har nämligen hänsyn tagits till vissa specifika situationer och vissa kategorier av aktörer på finansmarknaderna för att dessa inte skall omfattas av direktivets bestämmelser, för att undvika att helt normala transaktioner förbjuds. Den belgiska regeringen har i det avseendet hänvisat till elfte och tolfte övervägandena i direktiv 89/592 samt till artikel 2.4 i direktivet. Enligt den belgiska regeringen skulle holdingbolagen inte kunna förvalta sina innehav om det inte fanns en sådan bestämmelse som artikel 181 andra stycket i 1990 års lag. Den nederländska regeringen delar den belgiska regeringens ståndpunkt i denna fråga. Båda regeringarna anser att holdingbolagen intar en särställning genom att de oundvikligen har tillgång till konfidentiell information på grund av sitt inflytande över dotterbolagen enligt lag eller på

grund av faktiska förhållanden. Om all sådan information ansågs utgöra insiderinformation skulle det vara omöjligt för holdingbolagen att utöva sin verksamhet.

27 Kommissionen har gjort gällande att undantaget för holdingbolag medför att denna kategori av bolag inte bara undantas från förbudet mot att oavsiktligen utnyttja insiderinformation, utan också från förbudet mot att med full insikt i förhållandena utnyttja sådan information. Med andra ord medför undantaget för holdingbolag ett avsteg från såväl det strängare förbudet i 1990 års lag som själva förbudet i direktiv 89/592. Undantaget i artikel 181 andra stycket i 1990 års lag skiljer sig emellertid i juridiskt hänseende från den strängare definitionen av förbudet mot att utnyttja insiderinformation som infördes genom artikel 182 i 1990 års lag. Detta medför att denna nationella bestämmelse fortsätter att vara allmänt tillämplig i den mening som avses i artikel 6 i direktivet, trots undantaget för holdingbolag.

28 Inledningsvis påpekar domstolen att vid tillämpningen av artikel 177 i fördraget är domstolen inte behörig att avgöra om en nationell bestämmelse är förenlig med gemenskapsrätten eller att tolka nationella lagar eller andra författningar. Domstolen är dock behörig att tillhandahålla alla sådana uppgifter om gemenskapsrättens tolkning som gör det möjligt för den nationella domstolen att pröva en sådan fråga om förenlighet för att döma i det mål som anhängiggjorts vid den (se särskilt dom av den 30 april 1986 i de förenade målen 209/84—213/84, Asjes m.fl., REG 1986, s. 1425, punkt 12, svensk specialutgåva, volym 8, s. 549, och av den 25 juni 1997 i de förenade målen C-304/94, C-330/94, C-342/94 och C-224/95, Tombesi m.fl., REG 1997, s. I-3561, punkt 36).

29 Enligt artikel 2.1 i direktiv 89/592 skall medlemsstaterna förbjuda var och en som genom sina åligganden, sin verksamhet eller sitt innehav av kapital i en

emittent förfogar över insiderinformation att, med full insikt i förhållandena, dra nytta av denna information vid direkt eller indirekt förvärv eller avyttring för egen eller tredje mans räkning av överlåtbara värdepapper, utgivna av den eller de emittenter som informationen gäller.

30 Enligt artikel 6 i direktiv 89/592 får medlemsstaterna införa strängare bestämmelser än vad som föreskrivs i direktivet, förutsatt att sådana bestämmelser är allmänt tillämpliga.

31 Den belgiska regeringen har medgett att den nationella lagstiftaren använt sig av möjligheten att införa strängare bestämmelser vad gäller förbudet i artikel 2.1 i direktiv 89/592, genom att ta bort villkoret om att "med full insikt i förhållandena dra nytta av" insiderinformation. Artikel 182.1 i 1990 års lag förbjuder nämligen de personer som artikeln avser, och som förfogar över information som de inser eller borde inse är insiderinformation, att förvärva eller avyttra överlåtbara värdepapper vars pris skulle kunna påverkas väsentligt av sådan information.

32 Lagstiftaren har för övrigt infört ytterligare preciseringar i definitionen av insiderinformation i artikel 181 i 1990 års lag jämfört med definitionen av insiderinformation i artikel 1 i direktiv 89/592. Sistnämnda artikel avser icke offentliggjord information av specifik natur, som hänför sig till en eller flera emittenter av överlåtbara värdepapper eller till ett eller flera överlåtbara värdepapper och som, om den offentliggjordes, skulle kunna förväntas ha en "väsentlig inverkan på priset för det eller de ifrågavarande överlåtbara värdepapperen". De ytterligare preciseringarna i artikel 181 i 1990 års lag avser emellertid endast information som en viss kategori av aktörer på finansmarknaderna har tillgång till, nämligen holdingbolag. De avser inte allmänt sådan

information som kan ha en inverkan på priset för överlåtbara värdepapper eller andra finansiella instrument, oavsett vilken ställning eller befattning som den fysiska eller juridiska person som har tillgång till informationen har.

33 En sådan bestämmelse kan följaktligen innebära att det införs specialregler för en kategori aktörer på finansmarknaderna. Det skulle strida mot artikel 6 i direktiv 89/592, såvida inte preciseringarna enbart förtydligar den generella definitionen av insiderinformation vad gäller denna kategori av aktörer utan att på något sätt ändra definitionens omfattning.

34 Det ankommer på den nationella domstolen att fastställa huruvida de preciseringar som lagstiftaren infört i artikel 181 i 1990 års lag om insiderinformation som holdingbolag har tillgång till, jämförda med samtliga nationella bestämmelser som reglerar tillämpningen av dessa preciseringar, medför att definitionen av den information som anses utgöra insiderinformation begränsas vad gäller holdingbolag jämfört med vad som anses utgöra insiderinformation enligt den generella definitionen av insiderinformation i samma bestämmelse. Den nationella domstolen kan på så sätt fastställa huruvida holdingbolag och de personer som har tillgång till holdingbolagens information omfattas av förmånligare regler än övriga aktörer på finansmarknaderna såvitt avser förbudet mot att utnyttja insiderinformation enligt definitionen i direktiv 89/592, och i synnerhet såvitt avser de bestämmelser som införts genom 1990 års lag, vilka är strängare än de bestämmelser som föreskrivs i direktivet.

35 De två första frågorna skall följaktligen besvaras så att artikel 6 i direktiv 89/592 inte utgör något hinder för att tillämpa bestämmelser i en medlemsstats lagstiftning som är strängare än vad som föreskrivs i detta direktiv i fråga om förbud mot att utnyttja insiderinformation, förutsatt att räckvidden av defini-

tionen av insiderinformation för tillämpning av denna lagstiftning är densamma för samtliga fysiska eller juridiska personer som omfattas av lagstiftningen.

Den tredje frågan

36 För det fall de nationella bestämmelser som är strängare än vad som föreskrivs i direktiv 89/592 är oförenliga med artikel 6 i direktivet, på grund av att de inte är allmänt tillämpliga, vill den nationella domstolen få klarhet i huruvida de strängare bestämmelserna inte skall anses ingå i den nationella lagstiftningen eller huruvida de skall tillämpas på samtliga aktörer på finansmarknaderna, inbegripet dem som undantas därifrån enligt den nationella lagstiftning som anses oförenlig.

37 Domstolen konstaterar i det avseendet endast att om de bestämmelser i en medlemsstats lagstiftning som är strängare än vad som föreskrivs i direktiv 89/592 är oförenliga med artikel 6 i direktivet, strider de mot gemenskapsrätten och kan därför inte tillämpas på någon aktör på finansmarknaderna.

38 Den tredje frågan skall därför besvaras så, att för det fall nationella bestämmelser strider mot artikel 6 i direktiv 89/592 på grund av att vissa fysiska eller juridiska personer särskilt undgår ett förbud mot att utnyttja insiderinformation som är strängare än det som föreskrivs i direktivet, skall den nationella domstolen inte tillämpa de strängare bestämmelserna på någon av de personer som de skulle kunna tillämpas på.

Rättegångskostnader

39 De kostnader som har förorsakats den belgiska, den nederländska och den portugisiska regeringen samt kommissionen, vilka har inkommit med yttranden till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

— angående de frågor som genom beslut av den 27 januari 1999 har ställts av Rechtbank van eerste aanleg te Gent — följande dom:

1) **Artikel 6 i rådets direktiv 89/592/EEG av den 13 november 1989 om samordning av föreskrifter om insiderhandel utgör inte något hinder för att**

tillämpa bestämmelser i en medlemsstats lagstiftning som är strängare än vad som föreskrivs i detta direktiv i fråga om förbud mot att utnyttja insiderinformation, förutsatt att räckvidden av definitionen av insiderinformation för tillämpning av denna lagstiftning är densamma för samtliga fysiska eller juridiska personer som omfattas av lagstiftningen.

2) **För det fall nationella bestämmelser strider mot artikel 6 i direktiv 89/592 på grund av att vissa fysiska eller juridiska personer särskilt undgår ett förbud mot att utnyttja insiderinformation som är strängare än det som föreskrivs i direktivet, skall den nationella domstolen inte tillämpa de strängare bestämmelserna på någon av de personer som de skulle kunna tillämpas på.**

Gulmann Skouris Puissochet

Schintgen Macken

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 3 maj 2001.

R. Grass

Justitiesekreterare

C. Gulmann

Ordförande på sjätte avdelningen